

РЕШЕНИЕ

№ 5201

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 21.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4877** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. Д. И. с адрес за призоваване: Затвора [населено място], срещу заповед № 38/16.04.2018 г. на ВПД Началник на Затвора в [населено място], с която е оставена без разглеждане молбата на И. за преместването му в ЗО“К.“ за доизтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди, че заповедта е необоснована, тъй като липсва и произнасяне по режима на изтърпяване на наказанието.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият се явява лично, заявява, че поддържа жалбата си и в хода по същество заявява, че иска да се работи с него от администрацията на затвора. Прави искане да се работи и с другите лишени от свобода, като своевременно администрацията на затвора се произнася по основанията за изменение на режима при който се изтърпяват наказанията.

Ответникът по оспорването, в лицето на ВПД Началник на Затвора в [населено място] не се явява, не се представлява.

Административен Съд С. - град, III отделение, 74 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че К. И. към момента на издаване на оспорената заповед е изтърпявал наказание „Лишаване от свобода“ в затвора в [населено място], което

продължава при първоначален строг затворнически режим.

Със заповед № 38 от 16.04.2018г. на началника на затвора в [населено място], на основание чл. 65 ал.3 вр. чл.64 ал.2 от ЗИНЗС, е оставена без разглеждане молбата на И. за преместването му от Затвора С. в затворническо общежитие от открит тип ЗО“К.“.

Доказателствени искания от страна на И. не бяха направени в с.з.

Административен Съд С. - град, III отделение, 74 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена е в законен срок, оспорваната Заповед 38 е връчена на жалбоподателя на 20.04.2018., а жалбата е подадена на 26.04.2018г. Съдът е сезиран от надлежна страна – адресат на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че липсват процесуалните основания за произнасяне по съществуващото на молбата за преместване, доколкото лишения от свобода е изтърпявал наказанието си при строг затворнически режим и същия не е бил променян, което изключва приложението на чл.64 от ЗИНЗС и преместването му в ЗО от открит тип „К.“. За да бъде настанен в затворническо общежитие от открит тип следва затворникът да изтърпява своето наказание при общ или лек режим. В материалите по делото се съдържат доказателства – Доклад за л.св. К. И., изготвен от инспектор СДВР А. С.. В същия е отразено, че И. е наказван многократно, описани са четири заповеди от 2016 и 2017г. за извършени различни по вид нарушения в затвора, посочено е, че е многократно осъждан и трайно криминализиран, инертен и безкритичен, без устойчиви нагласи за водене на законосъобразен начин на живот и т.н.

Всички тези обстоятелства са отчетени при изготвянето на становището за прекатегоризация на режима в ЗООТ и е преценено, че липсват основания за изменение на режима и изтърпяване на наказанието от лишения от свобода.

На основание депозирана молба от страна на лишения от свобода, началникът на затвора в [населено място] е издал заповед № 38 от 16.04.2018 г. с която е оставил без разглеждане молбата на К. Д.И., като е приел, че същата се явява недопустима, предвид режима на изтърпяване на наказанието, в който е бил затворникът. От приложените в административното производство доказателства се установява, че липсват основания за изменение на режима на изтърпяване на наказанието от строг в друг по-лек режим.

Съдът изцяло споделя становището на Началника на Затвора С. изложено в процесната заповед, като намира, че е налице несъответствие между описаната фактическа обстановка в заповедта и диспозитива на същата. Същото се отнася в това, че в диспозитивната част е отразено, че молбата на л.св.Б. следва да бъде оставена без разглеждане поради нейната процесуална недопустимост, а в диспозитива е отразено, че е оставена без разглеждане молбата на К. И.. В конкретния случай, съдът намира, че е допусната фактическа грешка или техническа грешка при изписване на името на лишения от свобода. Липсва съществено процесуално нарушение, което да ограничава правото на защита на жалбоподателя, а и възражения в тази насока не са

били направени. В заповедта са подробно изписани, както трите имена на К. Д. И., така и неговия ЕГН, което го индивидуализира по безспорен начин и това, че в края на обстоятелствената част на заповедта е изписана фамилията на друго лице по никакъв начин не може да доведе до объркване или заблуждение за волята на издателя на заповедта.

Съдът, след обсъждане на събраните доказателства, в съвкупност с изразените от страните доводи намира, че могат да се направят следните изводи.

В заповедта са посочени фактическите основания за нейното издаване. Съдът намира, че основанието за оставяне без разглеждане на молбата е налично и правилно е отчетено от издателя на заповедта.

В разглеждания казус, органът е представи доказателства за съществуването на фактите, описани в заповедта. Установено е че по повод молбата на лишения от свобода са изискани становища от Зам.началник /режимна и надзорно – охранителна дейност/ при Затвора С., от Кр.К. – НС СДВР при Затвора С., изготвен е Доклад за лишения от свобода от Инспектор СДВР А. С..

От събраните доказателства, преценени в съвкупност следва извода, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, в изпълнение на материално-правните разпоредби и при съответствие с целта на закона, поради което следва да се потвърди изцяло.

Лишено от правна опора е искането, съдът, да разпореди на администрацията в Затвора С. да работи активно с лишените от свобода. Това не е в неговите правомощия, а и в конкретния случай съдът намира, че администрацията е изпълнила задълженията си и е разгледала молбата на лишения от свобода, като проверката във връзка с нея е обективна, всестранна и пълна. В тази връзка, искането на жалбоподателя в хода по същество на делото следва да се остави без разглеждане.

Водим от горното и на основание чл.172, ал. 1 от АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА обжалваната от К. Д. И. с ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване в Затвора С., Заповед № 38/16.04.2018 г. на ВПД Началник на Затвора в [населено място], с която молбата на оспорващият за преместването му в ЗООТ „К.“ е оставена без разглеждане

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: